

Opdateret notat vedrørende kvalitativ risikovurdering af diskoteker, spillesteder og natteliv samt større forsamlinger

Indledende skal det bemærkes, at risikoen for smittespredning er helt afhængig af, hvor megen smitte, der er blandt den deltagende personkreds, herunder personer, der bærer smitten uden at have symptomer. Der er i øvrigt en tæt sammenhæng mellem smittetrykket i samfundet og risikoen for smittespredning.

Der er de seneste 4 uger set en betydelig stigning i antallet af påviste tilfælde ugentligt fra 123 tilfælde i uge 27 til 494 tilfælde i uge 31. Alene fra uge 30-31 er der sket en fordobling af tilfælde. Selvom der er geografiske ophobninger, er smitten nu udbredt til de meste af landet. Således har 68 af 98 kommuner haft tilfælde i uge 31, heraf har 14 kommuner haft en incidens på mere end 10 tilfælde pr. 100.000. Der er også set en lille stigning i antallet af nyindlagte fra 19 i uge 30 til 27 i uge 31. Stigningen ser ud til at fortsætte i uge 32 hvor der er påvist mere end 100 tilfælde dagligt på ugens første dage. Der er over de seneste uger set en tilsvarende stigning i flere lande og regioner i Europa. Dette er fremhævet i den seneste risikovurdering fra ECDC som ventes offentliggjort den 10. august.

Der er et stadigt stigende antal rapporter, der dokumenterer et større antal smittede i forbindelse med særlige begivenheder hvor mange samles. Sådanne supersmitteevents er beskrevet i forbindelse med en lang række arrangementer herunder kirkearrangementer, transport, tilskuere til fodboldkampe, natteliv og privatarrangementer.

Udover at øge risikoen for superspredningsevents øger forsamlinger i øvrigt generelt risikoen for smittespredning. Denne risiko øges med størrelsen af forsamlingerne, som skal ses i forhold til områdets/lokalernes størrelse og mulighed for ventilation mv. Dette skyldes, at desto flere personer, der er samlet, desto større er risikoen for smitte både som følge af manglende opretholdelse af fysisk afstand over tid, herunder især i forhold til adgangsforhold, samlingspunkter, udluftning mv. og i forhold til øget risiko for smitte ved kontakt med virusforurenede kontaktpunkter og fælles berøringsflader. Det sidste gælder fx ved gelændere, håndtag og toiletforhold, hvor det vurderes særligt vanskeligt at opretholde rengøring og eventuel desinfektion over tid. Det vurderes, at der er større risiko for smittespredning ved indendørs events sammenlignet med udendørs events

Den negative effekt af smittespredning øges yderligere ved spredning på tværs af kontaktnetværk (når man mødes med fremmede). Dette skyldes, at smitte inden for eget kontaktnetværk medfører en vis feedback effekt/naturlig smitteopsporing ved konstateret COVID-19 i netværket, hvilket ikke ses ved spredning på tværs af kontaktnetværk. Denne risiko kan potentielt mindskes ved brug af Smittestopappen.

1. Diskoteker, spillesteder og natteliv

Som det fremgår af SSI's seneste kvalitative risikovurdering af udendørs forlystelsesparker, diskoteker, spillesteder og natteliv, legelande samt større forsamlinger af 2. juli 2020 og 4. august 2020, så er der en række faktorer tilstede ved diskoteker, spillesteder og natteliv, som alle er beskrevet som givende risiko for smittespredning i forbindelse med disse:

- 1) Mange mennesker på relativt lidt plads
- 2) Længerevarende ophold (dvs. mere end 15 minutter)
- 3) "Tab af kontrol" (fx ved alkohol, ophøjet stemning mv.)
- 4) Adgangsforhold med relativt begrænset plads ved tilstrømning og ophør
- 5) Øget åndedrætsfunktion herunder fysisk udfoldelse og sang (både risiko for selv at blive smittet og smitte andre)
- 6) Høj tale og herved øget risiko for dråbesmitte

På diskoteker, spillesteder og i nattelivet generelt er alle de ovennævnte smitterisici samtidigt tilstede, herunder mange mennesker på relativt lidt plads, længerevarende ophold, indtagelse af alkohol og "tab af kontrol", snævre adgangsforhold, øget åndedrætsfunktion samt kontakt på tværs af kontaktnetværk. Der er således betydelig risiko for større smittespredning inklusive superspredningsevents. Omkring øget åndedrætsfunktion ses dette dels i forbindelse med sang og dans, men også generelt ved at der tales højere som følge af musik og baggrundstøj, hvilket spreder dråber længere end ved normal tale.

Det vurderes endvidere, at der på diskoteker og spillesteder vil være nedsat mulighed for at opretholde myndighedernes hygiejneråd og, at der er en væsentlig risiko ved berøring med virusforurenede kontaktpunkter og fælles berøringsfladser. Det gælder fx ved bardisken, afskærmning ved scener, toiletforhold, håndtag mv., hvor det vurderes særligt vanskeligt at opretholde afspritning og rengøring over tid.

Den øgede risiko for smittespredning / superspredning i forbindelse med diskoteker og natteliv er beskrevet i udlandet både før nedlukning men også efter begyndende genoplukning af samfund. Der er ligeledes beskrevet betydelig smittespredning/superspredning i forbindelse med deltagelse i natteliv i Danmark fx Søpavillionen og Fredagsbar på Panum instituttet. Det er ikke muligt at kvantificere denne risiko, men den vurderes som af stor betydning.

Risikoen for smittespredning er afhængig hvor megen smitte, der er blandt den deltagende personkreds, samt af størrelsen af forsamlingerne, som skal ses i forhold til områdets/lokalernes størrelse.

Sammenfattende kan det siges, at åbning af diskoteker, spillesteder og natteliv indebærer en betydelig generel risiko for smittespredning, idet det rummer en række direkte risikofaktorer for øget smittespredning af COVID-19, og den negative effekt af smitterisikoen øges, da kontakter i høj grad vil ske på tværs af kontaktnetværk. Stigningen i smittetilfælde betyder at risikoen for introduktion af smitte i de omtalte situationer øges (uden at dette kan kvantificeres nærmere).

2. Større forsamlinger

Som det også fremgår af SSI's kvalitative risikovurderinger af 10. juni 2020 og 20. maj 2020 gælder det generelt, at forsamlinger øger risikoen for smittespredning og at denne øges med størrelsen af forsamlingerne, som skal ses i forhold til området/lokalernes størrelse.

Forsamlinger øger risikoen både i sig selv og som følge af øget risiko for supersprednings-events. Dette skyldes en øget risiko for øget tæthed af personer, hvilket øger risikoen for smitte både som følge af manglende opretholdelse fysisk afstand over tid, herunder især i forhold til adgangsforhold, samlingspunkter, udluftning mv. og i forhold til øget risiko for smitte ved kontakt med virusforurenede kontaktpunkter og fælles berøringsfladser. Det gælder fx ved gelændere, håndtag, toiletforhold og legeredskaber, hvor det vurderes særligt vanskeligt at opretholde afspritning og rengøring over tid.

Der vil overordnet være stor usikkerhed forbundet med at sætte en øget øvre grænse for forsamlingsforbuddet, da forsamlingerne vil være meget heterogene både i antallet af personer i de forskellige forsamlinger, i tætheden af personerne, alderssammensætningen osv. Dog vurderes det, at enhver øgning i grænsen for forsamlinger vil medføre øget risiko for smitte, og vil desuden udfordre kontaktsporingsarbejde såfremt der konstateres smitte i forsamlingen. Således vil en øgning af grænsen fra 100 til 200 indebære en øget risiko for smittespredning, bl.a. fordi antallet af potentielle udsatte kontakter bliver betydeligt øget.

En øget grænse for forsamlingsforbuddet kan både øge antallet af kontakter mellem personer inden for det samme kontaktnetværk, øge kontaktnetværkenes størrelse og øge antallet af kontakter på tværs af kontaktnetværk (når man mødes med fremmede). Dette vil medføre en øget risiko for smittespredning både inden for og mellem kontaktnetværk. Det er særligt kontakter på tværs af kontaktnetværk, der øger smitterisikoen, da kontakter inden for eget kontaktnetværk medfører en vis feedback-effekt ved konstateret COVID-19 i netværket, hvilket ikke ses ved spredning på tværs af kontaktnetværket. Eksempelvis vil en vejfest medføre mindre risiko for kontakter på tværs af netværket end en begivenhed, der tiltrækker personer fra mange landsdele. Samlet forventes dette at give en ekstra acceleration af epidemien samt en øget risiko for supersmitteevents, det vil sige højere smittetryk. Derudover vil muligheden for at opretholde myndighedernes hygiejneråd være nedsat, og der er en væsentlig risiko via kontakt med virusforurenede kontaktpunkter og fælles berøringsfladser.

Samlet kan siges, at forsamlinger rummer en række direkte risikofaktorer for øget smittespredning af COVID-19, og at denne risiko øges i takt med størrelsen af forsamlingerne. Denne øgede risiko er ikke mulig at kvantificere. Evnen til at fastholde fysisk afstand vil have afgørende betydning for mængden af smittespredning. Såfremt stigningen i kontakter primært holdes inden for samme kontaktnetværk, vil smitterisikoen være mindre, end hvis stigningen i kontakter finder sted på tværs af kontaktnetværk. Udover ovennævnte kommer en mulig effekt som følge af, at befolkningen generelt aftager at holde fysisk afstand som følge af, at samfundet i tiltagende grad åbnes.